

Wet Arbeid Buitenlandse Werknemers (WABW), islamitische slagers

Tewerkstellingsvergunning islamitische slagers

Voorz. AR RvS 12 juni 1986, RV 1986, 62

feiten: Een Tunesiër (A) wil gaan werken in de islamitische slagerij van zijn broer (B), dat pas in bedrijf is. A heeft vakkennis in en ervaring met de *hallal* (het slachten volgens de islamitische voorschriften). Aan hem is een ontheffing verleend van het verbod tot het uitoefenen van het slagersbedrijf. In de regio staan 26 andere slagers bij het GAB ingeschreven. B vraagt, als toekomstig werkgever van A, een tewerkstellingsvergunning aan. Het GAB beslist afwijzend op de aanvraag. B dient een bezwaarschrift in bij de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Vervolgens verzoekt hij de voorzitter het bestreden besluit te schorsen en een voorlopige voorziening te treffen.

De voorzitter is van oordeel dat er twijfel bestaat ten aanzien van het door de Minister gestelde prioriteit genietend aanbod. Er is immers niet komen vast te staan dat er een reëel aanbod is van slagers die *hallal* kunnen slachten. Mede in aanmerking genomen het belang van B bij een spoedig dienstverband schorst de voorzitter het bestreden besluit en treft een voorlopige voorziening.

Toepasselijke Nederlandse wetgeving:

Ingevolge art. 4 WABW is het een werkgever verboden een vreemdeling op wie de WABW van toepassing is, arbeid te doen verrichten zonder tewerkstellingsvergunning. Deze vergunning wordt door de werkgever en de vreemdeling aangevraagd (art. 5). Een vergunning wordt geweigerd indien zich een van de in art. 7 genoemde omstandigheden voordoet, en kan worden geweigerd op de in art. 8 genoemde gronden. Tot deze laatste categorie gronden behoren onder andere de aanwezigheid of te verwachten aanwezigheid van een prioriteitgenietend aanbod, het niet eerder rechtmatig in Nederland in een onderneming arbeid hebben verricht terwijl de betrokken vreemdeling onderdaan is van een land waarmee Nederland een wervingsovereenkomst heeft gesloten en hij niet met toepassing van deze overeenkomst is geworven.

Socio-juridische achtergronden van de betrokken moslims

Voor moslims is het verboden vlees te eten dat niet volgens islamitisch ritueel is geslacht. Het te consumeren dier moet worden gedood door middel van de halssnede. Het slachten dient te gebeuren door een gelovig moslim of iemand 'aan wie de Schrift gegeven is'. Hij moet bekend zijn met de islamitische slachtvoorschriften.

Nadere beschouwingen over de beslissing

Betrokkene oefent een islamitisch slagersbedrijf uit. Er is behoefte aan uitbreiding. Betrokkene zoekt een werknemer die in zijn slagerij behulpzaam kan zijn bij het slachten volgens de islamitische voorschriften. Zijn broer heeft specifieke vakkennis en ervaring in deze vorm van slachten, reden waarom betrokkene voor hem een tewerkstellingsvergunning aanvraagt. Deze vergunning kan worden geweigerd indien prioriteit genietend aanbod aanwezig is. Dit wordt onder meer het geval geacht wanneer er bij het arbeidsburo een arbeidsaanbod bestaat dat geschikt is om de desbetreffende functie te vervullen of binnen redelijke normen voor de desbetreffende functie kan worden toegerust.

In casu is niet aangetoond dat een aanbod aanwezig is dat geschikt kon worden bevonden voor de desbetreffende functie. Hoewel er vele werkloze slagers bij het arbeidsburo stonden ingeschreven was de voorzitter van de AR RvS namelijk van mening dat niet iedere slager, doch uitsluitend de slager die *hallal* kon slachten geschikt was voor de desbetreffende functie. De verklaring hiervoor kan worden gevonden in het gegeven dat *hallal*-slagers die in Nederland werkzaam zijn, in de regel buitenlandse moslims zijn, en bovendien van hen wordt verwacht dat zij in een op de *hallal*-gericht vakbekwaamheidsonderzoek blijken te geven van voor de *hallal* gewenste praktische vaardigheden, hetgeen vervolgens behoort te resulteren in een ontheffing van de verplichting te beschikken over een vergunning waaruit de 'algemene' handelskennis en vakbekwaamheid blijkt. Een dergelijke ontheffing kan niet zonder meer worden verkregen. Voor de moeilijkheden die men hierbij kan ondervinden zij verwezen naar p. 131 e.v. De voorzitter kon dan ook terecht oordelen dat een 'gewone' slager niet op eenvoudige wijze toegerust kan worden voor de functie van *hallal*-slager, en derhalve geen prioriteitgenietend aanbod vormt. Overigens is de voorzitter zonder nadere – met de hier weergegeven vergelijkbare – motivering tot deze conclusie gekomen.

Noten

1. Rapport Islamitische Slagerijen in Nederland, Hoofdbedrijfschap Ambachten 's-Gravenhage 1985, p. 41 e.v.